

۱۰

بهنوش طباطبایی با ۳ نقش در يك نمايش

تارانتینو در حالی از بازنشتگی می‌گوید که این روزها آماده ساخت دهمین فیلم سینمایی‌اش است
در جست‌وجوی جنگ

۱۲

اثر چکناواریان برای جانباختگان ۷۵۲

۱۱

فرهنگ

دوشنبه ۲۸ بهمن ۱۳۹۸ • شماره ۵۶۰۲

رنگ و بوم

نکاتی درباره نمایشگاه
این روزهای گالری «آوای هنر»

سرنوشت روی بوم

این روزها نمایشگاه گروهی نقاشی و مجسمه «آنچه از بین می‌رود، هست» با ارائه آثار علیرضا آسانلو و هنرجویان آتلیه هنری خانه آفتاب در گالری آوای هنر در حال برگزاری است. در این نمایشگاه ۲۵ اثر نقاشی رنگ روغن و اکریلیک و سه اثر مجسمه از هنرجویان و دو اثر نقاشی از علیرضا آسانلو به نمایش در آمده است.

آدم‌ها در تعدادی از این نقاشی‌ها رنگی و برخی سیاه و سفید نقاشی شده‌اند و مخاطب می‌تواند امید و جریان زندگی یا اندوه و حسرت‌های انسان‌ها را ببیند. در میان رنگ‌های مختلف ردپای رنگ‌های خاکستری بیشتر دیده می‌شود که انگار آرزوهای بر باد رفته هستند.

آثار این نمایشگاه بدون عنوان هستند و تنها نام هنرمند و تکنیک نقاشی نام برده شده است؛ لیندا محمدی، مهسا شمشیان، سیما کهکی، امیر نریمانی، صفورا فردوسی، پریسا ابراهیمی و حوری باقری هر کدام دو نقاشی با تکنیک رنگ روغن را به نمایش گذاشته‌اند، فثانه پیری‌خواه و شقایق سعیدی هر کدام دو نقاشی با تکنیک اکریلیک و سامانتا ثابت‌نیا یک نقاشی رنگ روغن و یک نقاشی میکس مدیا و یک مجسمه سفال در این نمایشگاه ارائه کرده‌اند. همچنین هاید حسنا یک اثر رنگ روغن و یک میکس مدیا، بهناز رضایی فرد یک اثر رنگ روغن و یک اثر با تکنیک اکریلیک و زهرا رحیمی یک نقاشی رنگ روغن و دو مجسمه برنزی در این نمایشگاه به نمایش دارند.

خود علیرضا آسانلو درباره این نمایشگاه گفته: عنوان نمایشگاه اشاره به این دارد که ریشه‌ها هیچ چیز از بین نمی‌رود و انسان‌هایی که می‌آیند و می‌روند واقعا نابود نمی‌شوند. اتفاقاتی که می‌افتد و ما می‌بینیم و تجربه می‌کنیم در سرنوشت ما و در ساخت آینده تأثیر دارد، این‌طور نیست که فکر کنیم یک پدیده‌ای هست که از این بین می‌رود و دیگر هیچ اثری از آن نخواهد بود. تمام اتفاقات و تمام تصمیماتی که در زندگی فردی، اجتماعی و خانوادگی گرفته می‌شود در سرنوشت آدم‌ها تأثیر دارد و این تأثیر هیچ‌وقت از بین نمی‌رود. این را در آثار بعضی بچه‌ها می‌توان به طور شفاف دید و در آثار برخی دیگر در لایه‌های عمیق‌تر می‌شود پیدا کرد. هیچ‌کدام از بچه‌ها شبیه همدیگر نیستند و در نهایت شبیه من نیستند و این‌طور نیست که کارشان را ببینند و بشود تشخیص داد که با من کار کرده‌اند. اگر می‌خواهید به تماشای آثار نمایشگاه آنچه از بین می‌رود، هست بروید، تا چهارم اسفند وقت دارید خودتان را به گالری آوای هنر در خیابان فرشته، خیابان بوسنی و هزرگوبین، بن‌بست پناهی، پلاک یک برسانید.

به خاطر يك مشقت تومان

در این گمانه‌زنی، بررسی کرده‌ایم که کدام فیلم‌های جشنواره فیلم فجر در اکران عمومی، پرفروش یا کم‌فروش خواهند شد

برگزیدگان جایزه داستان نویسی «می‌خواهم بمانم» با موضوع «نه به سقط عمدی جنین» معرفی شدند

۱۸ هفته و ۳ روزی که کتاب می‌شود

شرکت‌کننده در این مسابقه بیشتر از آقایان بوده اما توضیح می‌دهد: آقایان علاقه مند نوشتن درباره این موضوع کم نبوده و اتفاقا داستان‌های بسیار جذاب و تاثیرگذاری از نویسندگان آقا به دستمان رسیده که شاید برگزیده نشده باشند اما به مرحله داوری نهای راه پیدا کرده بودند.

داستان‌های برگزیده چطور کتاب می‌شوند؟

برگزارکنندگان مسابقه وعده کرده بودند داستان‌های برتر به صورت کتاب منتشر شوند و قرار است این کار را بکنند. وجهیه سامانی به عنوان دبیر جشنواره تاکید دارد که این کار از حوزه اختیارات او خارج است و کارش به عنوان دبیر در روز اختتامیه پایان یافته است.

سرنوشت داستان‌های برگزیده در دست نشر جام‌جم است و این نشر پایان کارش را در روز اختتامیه مسابقه «می‌خواهم بمانم» اعلام کرده است؛ به نظر می‌رسد با پایانی تراژیک مواجه هستیم اما قاسم صفايي‌نژاد مدیر نشر جام‌جم تاکید می‌کند با وجود تعطیل شدن این نشر، حتما آثار برگزیده منتشر خواهند شد و به این منظور مذاکراتی را با انتشارات سروش آغاز می‌کنند و حتی اگر به نتیجه نرسند سراغ ناشر دیگری خواهند رفت اما در هر صورت این آثار را بر اساس وعده منتشر خواهند کرد و احتمالا این اتفاق در سال آینده رخ خواهد داد. تا امروز دو مسابقه داستان نویسی توسط نشر جام‌جم منتشر شده و با پایان کار این انتشارات چه بسا دیگر مسابقه‌ای در کار نباشد اما صفايي‌نژاد می‌گوید به احتمال زیاد مسابقه خودنویس ادامه پیدا خواهد کرد. ماجرا از این قرار است که دست‌اندرکاران نشر جام‌جم که در زمینه انتشار صاحب تخصص و تجربه‌اند، اقدام به تاسیس یک موسسه انتشاراتی کرده‌اند و اجاره برگزاری جایزه خودنویس را برای نو قلم‌ها از موسسه جام‌جم گرفته‌اند. بنابراین اگر علاقه مند داستان نویسی هستید هنوز امیدهایی هستند و این قصه ادامه دارد...

وجهیه سامانی بر این موارد تاکید می‌کند چرا که معتقد است تلاش داوران این بوده که آثار رسیده را با دقت داوری کنند.

برنده‌ها چه ویژگی‌هایی داشتند؟

شیوه داوری آثار حکایت از آن دارد که مضمون و محتوای داستان‌ها و نیز تکنیک‌های داستان نویسی در آثار مورد بررسی قرار گرفته و در نتیجه برگزیده‌ها از این وجه جزو بهترین‌ها بوده‌اند اما وجهیه سامانی درباره سه برگزیده نهایی به یک نکته دیگر هم اشاره می‌کند. او توضیح می‌دهد: سه اثر برگزیده، یک ویژگی مهم و ارزشمند هم داشتند و آن نگاه و رویکرد مثبت و روشن بوده است. با توجه به این که موضوع این جایزه یعنی «نه به سقط عمدی» مضمونی تلخ و تیره و ناامیدکننده دارد، جای خوشحالی دارد که داستان‌های برگزیده، نگاهی روشن و مثبت و امیدبخش به این موضوع داشته‌اند.

خانم یا آقا مسأله این است!

سقط جنین اگر چه یک موضوع صرفا زنانه نیست و مردان هم می‌توانند با آن مرتبط باشند اما به نظر می‌رسد، شرکت‌کنندگان و نیز داوری این مسابقه تحت تأثیر این مقوله بوده است. درباره داوران وجهیه سامانی آب پاکی را می‌ریزد روی دست ما که هیچ کدام از داوران بر اساس جنسیت انتخاب نشده‌اند و اگر تعداد داوران خانم، بیشتر از داوران آقا است، کاملاً اتفاقی است. دبیر جشنواره توضیح می‌دهد: سعی کردم دوستانی را برای داوری انتخاب کنم که سابقه داوری داشته باشند، بتوانیم به نظر و رای آنها اعتماد کنیم و چارچوب‌ها و معیارهای داوری ما را بشناسند و اعمال کنند.

اودرباره شرکت‌کنندگان هم نظر مشابهی دارد و اگر چه اعلام می‌کند که تعداد بانوان

اگر این مطلب را می‌خوانید یا در جایزه داستان نویسی «می‌خواهم بمانم» شرکت کرده‌اید یا قرار بوده شرکت کنید اما تنبلی نوشتن، ترس از کاغذ سفید و هزار اما و اگر دیگر مانع شده است، در هر صورت کشتشی دارید به سمت داستان نویسی و وسوسه‌ای برای این که بدانید شرکت در یک مسابقه چه حاصلی می‌تواند داشته باشد. بدانید و آگاه باشید که این جایزه روزنشنیه برگزیدگانش را در یک مراسم ویژه معرفی کرد و جوایزش را همان جابه برگزیدگان هدیه داد و در ادامه این گزارش می‌توانید درباره روند داوری و اتفاقاتی که برای شرکت‌کنندگان در جشنواره رخ داده و اتفاقی که در انتظار برگزیدگان است مطلع شوید. فعلا این را داشته باشید که داستان «۱۸ هفته و سه روز» نوشته فریناز ربیعی رتبه اول این مسابقه را به دست آورد، رتبه دوم را مونا بدیعی جوان برای داستان «زشتو» کسب کرد و رتبه سوم هم تعلق گرفت به مجید اسطیری برای داستان «پشت همین دیوار».

این پایان کار برگزیده‌ها نبود و قرار است اثرشان سال آینده به صورت کتاب منتشر و روانه بازار شود.

آثار چطور داوری شدند؟

بد نیست یک یادآوری کوتاه داشته باشیم از این که نشر جام‌جم سال گذشته جایزه داستان نویسی خودنویس را برگزار کرده بود که نو قلم‌ها می‌توانستند در آن شرکت کنند و رقابت بر سر داستان‌های بلند بود، اما جایزه «می‌خواهم بمانم» را نشر جام‌جم برای همه برگزار کرده بود چه نو قلم‌ها چه نویسنده‌های با سابقه و رقابت در نوشتن داستان‌های کوتاهی بود با مضمون نه به سقط جنین عمدی. همین تابستانی که گذشت یعنی ۲۴ مرداد گزارشی منتشر کردیم درباره مسابقه «می‌خواهم بمانم» که مفصل درباره شرکت در این جایزه توضیح دادیم و طبق همین اطلاعات علاقه مندان تا پایان مهر فرصت داشتند در مسابقه شرکت کنند اما فرصت شرکت در جشنواره تا ۲۴ آبان تمدید شد. از اینجا به بعد را به نقل از وجهیه سامانی بخوانید که دبیر جایزه «می‌خواهم بمانم» بود و مراحل داوری داستان‌های شرکت‌کننده را مدیتریت کرد.

این تعداد آثاری است که در مرحله اول، داوری شدند. چهار داور که عبارت بودند از فاطمه سلیمانی، عذرا موسوی، سمیه عالمی و مصطفی رضایی این داستان‌ها را مطالعه کردند. هر اثر را حداقل دوداور مورد مطالعه و کارشناسی قرار دادند.

داوران مرحله اول در نهایت یکصد داستان را برای داوری دقیق‌تر با معیارهای متفاوت‌تر انتخاب کردند و در اختیار سه داور نهایی مسابقه گذاشتند. هادی خورشاهیان، زهرا واریان و ساسان ناطق به عنوان داوران نهایی تمام داستان‌های این مرحله را

ارزیابی کردند. در واقع تك تك داستان‌های رسیده به این مرحله توسط سه داور نهایی مطالعه شدند و میانگین امتیازات این سه داور برای هر داستان لحاظ شد و در نهایت سه برنده نهایی انتخاب شدند.

داوران در هر مرحله چه کردند؟

داوران در مرحله اول محتوا، مضمون، درون مایه و پیام داستان‌ها را ارزیابی کردند و داوران مرحله دوم تکنیک و فرم داستان نویسی، قدرت نویسنده و رعایت اصول داستان نویسی را مورد ارزیابی قرار دادند. در نهایت مجید اسطیری که یک نویسنده جوان است و کتاب‌هایی از او منتشر شده، توانست رتبه سوم را کسب کند. مونا بدیعی جوان که اهل مشهد است و سابقه‌ای از او در دست نیست رتبه دوم را به دست آورد و جایزه اول تعلق گرفت به فریناز ربیعی که تا به حال کتابی از او منتشر نشده اما دست به قلم است و در تلویزیون و برای برنامه‌هایی مانند اقیانوس آرام نویسنده می‌کند. آن‌طور که دبیر جشنواره می‌گوید بیش از ده اثر دیگر هم در این جشنواره حضور داشته که امتیاز بالایی کسب کرده‌اند و بسیار آثار خواندنی و ارزشمندی هستند.

برویم سراغ صفحات امروز. جام‌جم خودمان فقط روزنامه نیست که، یک

انتشارات هم دارد با کلی اتفاق جذاب.

همین چند وقت پیش بود که فراخوان مسابقه داستان کوتاه

می‌خواهم زنده بمانم را منتشر کرد تا هم یک حرکت فرهنگی را رقم بزند و هم شعار نه به سقط جنین را در قالب یک حرکت فرهنگی مطرح کنند. این جایزه عصر روز شنبه با معرفی برگزیدگان به کار خود پایان داد و ما هم رقتیم سراغ مسوولانش تا ببینیم در این دوره از رویداد چه خبر بوده و چه اتفاقاتی افتاده است. گزارش آذر مهاجر درباره این جایزه را در همین صفحه بخوانید.

در دو صفحه بعدی هم علی رستگار گل گاشته است. او بررسی کرده

فیلم‌های جشنواره امسال را و تحلیلی ارائه کرده از این که چه فیلم‌هایی پرفروش خواهند بود. در این گزارش می‌توانید درباره این موضوع جذاب بخوانید که چه فیلم‌های میلیاردری خواهند شد. ما که به تحلیل‌های همکارمان ایمان داریم و می‌دانیم تا چه اندازه دقیق و موشکافانه میلیاردری‌های امسال را شناسایی کرده است. باور ندارید می‌توانید گزارش را بخوانید و نگهش دارید. بعد به مرور طی سال ببینید چه کرده بوده رستگار در این دو صفحه!

در صفحه ۱۲ هم کیکاووس زبیری بعد از یکی دو هفته غیبت ناشی از برگزاری جشنواره فیلم فجر، با سینمای جهان منتظران است.